

Inhoudsopgave

1	Colofon.....	2
1.1	Voorwoord.....	3
2	Den Haag 1917	5
3	Oprichting H.D.V. op 1 juni 1917.....	7
3.1	H.D.V. in de jaren 1920-1929	10
3.2	H.D.V. in de jaren 1930-1939	14
3.3	H.D.V. in de jaren 1940-1949	18
3.4	H.D.V. in de jaren 1950-1959	25
3.5	H.D.V. in de jaren 1960-1969	28
3.6	H.D.V. in de jaren 1970-1979	33
3.7	H.D.V. in de jaren 1980-1989	43
3.8	H.D.V. in de jaren 1990-1999	47
3.9	H.D.V. in de jaren 2000-2009	50
3.10	H.D.V. in de jaren 2010-2017	52
4	Stand van zaken H.D.V. op 1 juni 2017.....	56
5	Programma viering 100 jaar H.D.V.	59
6	Naschrift	60

1 Colofon

Voor u ligt de kroniek van 100 jaar H.D.V. Deze kroniek is met veel plezier samengesteld door de jubileumcommissie van H.D.V.

Voor de benodigde informatie is gebruik gemaakt van het grote archief van H.D.V., overleveringen van leden en oud-leden en informatie van de website Haagse voetbalhistorie. In de kroniek hebben we getracht in het kort de gebeurtenissen bij H.D.V. per decennium voor u te beschrijven waarbij elk decennium start met een korte inleiding over de situatie in Nederland.

De jubileumcommissie bestaat uit oud-leden van H.D.V. welke in het verleden bij de club hun sporen hebben verdiend in zowel bestuurlijke functies als actief voetballer. De commissie bestaat uit: Ad van Rijn, Huub van Staveren, Frits Severins, Jos van Alphen, John Touw, Pieter Molenaar, Ben den Heldt en Gerard Hoogduijn.

Uitgave: april 2017

Copyright © H.D.V.

Vormgeving John Touw

Bronnen:

- *HDV jubileumnummer 1937*
- *HDV Een voetbalkoffer vol herinneringen 1947*
- *HDV jubileumnummer 1957*
- *HDV 50 jaar, 1967*
- *Kroniek 60 jaar HDV 1977*
- *HDV jubileumnummer 1997*

1.1 Voorwoord

Voor u ligt het jubileumkroniek van de Haagse voetbalvereniging Houdt Dapper Vol (H.D.V.). Een 100-jarig bestaan voor een voetbalclub is al heel bijzonder. Dit betekent dat de club sterk genoeg was om crises, oorlog en andere rampen in vorige en deze eeuw te overleven. Dan noem ik alleen nog maar de elementen buiten het voetbal. Buiten beschouwing blijven hierbij de sportieve en financiële hoogte- en dieptepunten, verhuizingen van de club, enz., enz. Ook daarbij heb je overlevingskracht nodig.

H.D.V. doorstond de tand des tijds. Dat was slechts mogelijk door de mensen die samen de vereniging maakten en nog maken. Blijkbaar droegen en dragen zij de club een warm hart toe. Zeker ook was er steeds een sterk gevoel van saamhorigheid. Volgens mij is dat dus het 'H.D.V.-gevoel'.

Ik zie het als onze belangrijkste taak dit gevoel voor de toekomst te behouden. Eigenlijk zouden meer mensen last moeten krijgen van dit gevoel. Dan groeit de club met leden, kader en begunstigers. Daarbij denk ik ook aan meer bedrijven die zich als sponsor aan onze vereniging willen verbinden. Op die wijze leg je het fundament voor een solide toekomst voor de vereniging.

In de kroniek leest u veel over de rijke voetbaltraditie van H.D.V.. Die is het waard om voort te laten leven en dit boek vormt daartoe een belangrijke bijdrage.

Dat H.D.V. meegaat met zijn tijd blijkt uit het feit dat deze kroniek vanaf de website van H.D.V. als download voor iedereen beschikbaar is.

Het spreekt voor zich dat ik vooral de jubileumcommissie wil bedanken die deze kroniek hebben gemaakt en ook een groots feestprogramma hebben uitgewerkt waarmee wij ons 100-jarig bestaan op passende wijze kunnen vieren.

Rodney Schrauwen

Voorzitter

2 Den Haag 1917

Lang heeft Den Haag het etiket saai met zich meedragen. Er gebeurt nooit wat in die stad, zeggen de mensen. Een nieuwe inwoner van Den Haag schrijft aan zijn familie: "Het leven gaat hier een gerusten gang."

Den Haag Buitenhof omstreeks 1917

De stad telt in 1917 nog geen 330.000 inwoners. Den Haag zit krap in haar jasje. Het gebied achter het Hollands Spoor, inclusief het station zelf, is al overgedragen door Rijswijk. De grote annexaties (bijvoorbeeld Loosduinen inclusief Kijkduin) moeten nog plaatsvinden. Door de bouw van nieuwe wijken in het begin van de 20^e eeuw (Transvaalwijk en andere) woont het merendeel van de Hagenaars nu buiten de vertrouwde grachtengordel. De uitbreiding van de stad is niet zo moeilijk, Den Haag kent immers geen stadsmuren. Een nadeel van eeuwen her blijkt soms toch een voordeel.

Den Haag is in 1917 een stad van tegenstellingen en draagt het karakter van een standenmaatschappij. Rijk versus arm, Hagenaars versus Hagenezen, hoeden versus petten en zand versus veen. (Voetbal)sport was oorspronkelijk een

elitesport. En ook een dure sport. Je had een tenue nodig, voetbalschoenen, een leren bal en je moest contributie betalen. Dan moest je ook nog over een veld beschikken. Op het platteland is dat gemakkelijk, men jaagt gewoon de schapen van de wei. In een stad ligt dat wat moeilijker.

Dat elitaire karakter heeft de voetbalsport lang behouden. Het duurde best even voordat arbeiders in het Nederlands elftal konden en mochten voetballen. Deels was er een financieel probleem. Voor een interland in België moesten de spelers zelf de reis en het hotel betalen. Het was toen nog voor honderd procent een amateursport. Bovendien moest men een paar dagen vrij vragen aan de baas. Welke arbeider kon zich dat in die tijd permitteren? De "heren" gingen er vanuit dat de arbeiders ook niet wisten "hoe het eigenlijk heurt" en hielden hen buiten oranje.

Nog een voorbeeld van de standenmaatschappij. In 1927 werd in Den Haag de Arbeiders Voetbal Vereniging (AVV) opgericht. De lezer heeft waarschijnlijk nog nooit van deze club gehoord. In 1957 verandert deze vereniging zijn naam in AVV Triumph. Inderdaad de voormalige buurman van H.D.V. in het Zuiderpark. De club ging in 2000 helaas ter ziele.

In de Haagse regio is H.D.V. een van de oudste nog bestaande clubs in de regio's. Was H.D.V. nu een eliteclub? Dat is niet het geval. De oprichters kwamen uit de (gegoede) middenstand. Wel ging het om leerlingen van de Hogere Burger School (HBS) uit de Raamstraat. Een schooltype waarvan arbeiderskinderen in die tijd alleen nog maar van konden dromen. Het was wel een keurige club. Je aanmelden bij de club als lid deed je niet in werkkleding.

3 Oprichting H.D.V. op 1 juni 1917

Wie heden ten dagen langs het Spaarneplein in Den Haag gaat en het oude imposante gebouw van de Postcheque- en Girodienst gadeslaat, zal niet snel op de gedachte komen dat op deze plek de oorsprong van de voetbalvereniging H.D.V. ligt.

Bestuur HDV in 1922. Staand vlnr: Kees de Maas, Jo Josée, Jan ter Laak, Sanders en zittend vlnr: Jo Gluoff, Joop Card, Sam Meijer, Louis Lorsch

Op de plaats waar nu het gebouw staat zijn veel open stukken land waar veel schooljongens onderling een voetbalwedstrijd tegen elkaar speelden. Eén van deze scholieren is Sam Meyer en samen met zijn kornuiten richt hij op 1 juni 1917 een heuse voetbalvereniging op, genaamd "Houdt Dapper Vol" kortweg H.D.V.

Natuurlijk moest een tenue worden bedacht en zoals gebruikelijk in die jaren werd het een geblokt tenue, het shirt groen-wit geblokt en een neutrale zwarte broek.

De thuiswedstrijden werden onder zeer primitieve omstandigheden gespeeld op een terrein aan de Waldorpstraat. In die tijd had Den Haag slechts 330.000 inwoners en de hoofkade en station Hollandspoor was de grens van Den Haag. De Waldorpstraat was een kale vlakte met alleen bebouwing rond de Laakhavens.

Primitief was het, een kleedlokaal en kantine was er niet, doelnetten waren er eveneens niet en de bovenlat van het doel was een gespannen draad, iets wat een enkele maal wel aanleiding gaf tot een kleine onderlinge discussie. Maar goed, er werd gevoetbald!

1918 naar de Bondsvelden

Het jaar 1918 bracht echter een grote verandering voor H.D.V., het kreeg het de beschikking over een veld van de Haagsche Voetbalbond aan de Nieboerweg bij Scheveningen.

Wat een heerlijkheid over "ons"veld te kunnen praten! "Ons" veld, voor hen die geen fiets bezitten te bereiken per stoomtram van het station "Hollandsche Spoor" of met tramlijn A vanaf station Staatsspoor. Een klaphekje is de machtige toegangspoort tot de Bondsvelden. Hier komt de H.D.V.-familie voor het eerst goed tot haar recht.

Van de drie elftallen speelden er twee in de H.V.B., terwijl het derde team zich nog alleen tot vriendschappelijke wedstrijden moest beperken. Zonder buitensporige prestaties te leveren, mag gezegd worden dat zowel het eerste- als het tweede-team het dit seizoen goed deden.

Kroniek 100 jaar HDV

Het eerste jaarfeest werd gevierd met een knalfuif in het “Hof van Berlijn” Het werd een echt feest met ook een echte tombola! De prijs was een paar

1920 - de eerste kampioenen

S.v.d Heyden, H.v. Haastrecht, W. Betist, W.de Boer, T. Hijman, G. Soutendijk, S. Hinfelaar, H. Ansems, O. Mallee, W. Haazer, J. Hijman

voetbalveters!

In het seizoen 1919-1920 werd het eerste elftal kampioen in de 3e Klasse B van de Haagse Voetbal Bond. Een officiële feestavond werd georganiseerd in Hotel Kuys Witzenburg aan de Haagweg te Rijswijk.

3.1 H.D.V. in de jaren 1920-1929

In 1918 eindigde de eerste wereldoorlog. Vier jaar lang hadden Duitsland en Frankrijk tegen elkaar gevochten en beide landen hadden hierbij zware verliezen geleden. Nederland was gelukkig neutraal gebleven, maar ook hier had de oorlog sporen nagelaten. De handel lag bijna stil en er was een enorm tekort aan voedsel en grondstoffen. In 1925 ging het eindelijk beter. De economie groeide zelfs behoorlijk. Dit gaf de regering de tijd en gelegenheid om wat aan de sociale problemen te doen. Zo werd in 1929 de ziektewet ingesteld. Eind 1929 ging het mis, de beurzen stortten in met wereldwijd catastrofale gevolgen, de crisis van de jaren 30 was geboren.

Bij de Bondsvelden behoorde als kleedgelegenheid een overdekte bank met een aantal kapstokken. Al met al, zeer primitief dus. Als er op een gegeven moment de mogelijkheid zich voordoet om een flinke directiekeet van één van de H.D.V.-leden over te nemen, neemt het bestuur de beslissing de keet in 1924 voor wel fl.525,-.

HDV-familie voor de directiekeet op de bondsvelden aan de Nieboerweg

Deze enorme uitgave was natuurlijk een uiterst gevoelige aderlating voor de toch al karige clubkas.

Kroniek 100 jaar HDV

Zo omstreeks 1924 ontstond er binnen H.D.V. ook de eerste vaste supporterskern. Diverse trouwe bezoekers en bezoeksters, vrouwen en meisjes van spelers, wisten dat er vooral bij slecht weer verpozing en beschutting te vinden was in het H.D.V.-“restaurant” Naast een goed verzorgd buffet was hier ook een grammofoon-speler te vinden.

Het ledenaantal groeide en geleidelijk herstelde de club zich van de zeer moeilijke periode. Door het groeiende ledental herstelde de clubkas zich ook weer redelijk snel. Ook enkele oud-leden, die de club eerder hadden verlaten voor een andere vereniging, keerden weer terug bij hun eerste liefde.

Het seizoen 1924-1925 zou achteraf het laatste seizoen op de Bondsvelden worden. Het werd een prachtig seizoen want het 1e elftal behaalde het Afdelingskampioenschap van de 1e Klasse C en moest vervolgens strijden in een nacompetitie voor het Algemeen kampioenschap van de Haagse Voetbal Bond. Boven verwachting wist H.D.V. de nacompetitie op doelgemiddelde te winnen en mocht zich kampioen van de H.V.B. noemen en promotie naar de 4^e klasse KNVB.

Aan het einde van het seizoen 1924-1925 kreeg het bestuur de mededeling van de Gemeente dat men het terrein van de Bondsvelden aan de Nieboerweg moest verlaten en met spoed de kleedtent moest verwijderen.

Het bestuur zat met de handen in het haar want waar moest hun eigen “home” nu zo snel worden ondergebracht. De Gemeente trok zich helemaal niets aan van de problemen waarmee H.D.V. nu mee geconfronteerd werd en na een paar dagen werd de schitterende kleedtent een eind versleept en kort daarna zelfs afgebroken. Hoewel men trachtte met paard en wagen nog diversen delen in veiligheid te brengen mocht dit achteraf allemaal niet baten. De meeste onderdelen werden opgeslagen op een terrein aan de Waldorpstraat, waar Jan en alleman gretig kon roven en dit dan ook niet na werd gelaten.

Hiermee kwam er een roemloos einde van de eerste “tent” van H.D.V., die met moeite was verkregen en nog niet was afbetaald.

HDV 1 Kampioen Haagse Voetbalbond seizoen 1914-1925, promotie naar 4e klasse KNVB

K.J.de Bruijn, P. Kok, W. Betist, P. Vos, J. Boekbinder, M. Finterman, H.J. Loos, G. Soutendijk, J. Gluhoff, J. Th. Josée, J.M. Carol, J. Terlaak en J. Kuhne

1925 naar het Zuiderpark

Door de wethouder van 's-Gravenhage, de heer Mr. P. Drooglever Fortuyn werd aan het bestuur van H.D.V. voorgesteld te verhuizen naar de nieuwe voetbalvelden in het Zuiderpark. Dit park maakte deel uit van het 'Plan tot uitbreiding van 's-Gravenhage' van H.P. Berlage. Met de aanleg van het park aan de rand van de stad werd gestart in 1923. Het ging om een groot park dat met inbegrip van sportvoorzieningen was bedoeld voor de gehele stad.

25 oktober 1925, opening van het H.D.V.-terrein in het Zuiderpark

Veel stelde de voetbalvelden niet voor, het was een grasvlakte zonder afbakening en zonder enige opstal. Naast H.D.V. kwamen ook ADO, RVC, Celeritas, VCST, De Ooievaars en SVC er te spelen.

Hoewel er dus nog geen kleedtenten zijn – de spelers maken gebruik van de kleedcellen in het zwembad – wordt op 25 oktober 1925 het Zuidersportpark officieel geopend door de toenmalige H.V.B.-voorzitter J. Moorman.

Het H.D.V.-terrein werd een week later ingewijd met een vriendschappelijke wedstrijd van H.D.V.-1 tegen Aurora uit Haarlem.

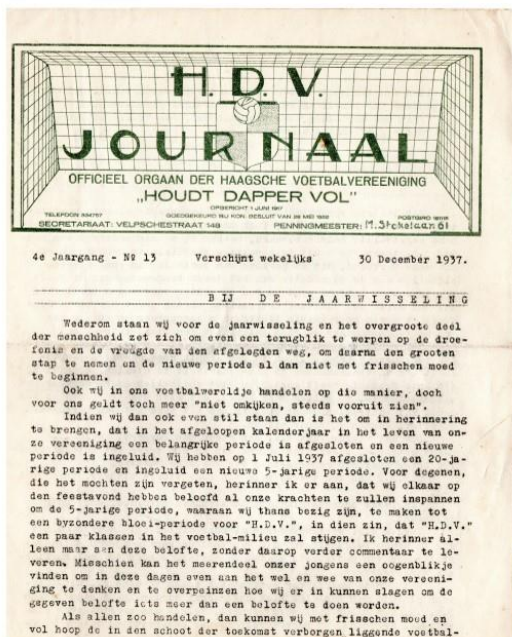
In het seizoen 1924-1925 behaalde H.D.V.-1 het kampioenschap van de H.V.B. en promoveerde naar de 4^e-Klasse de KNVB en in het seizoen 1926-1927 ging H.D.V. voor het eerst deelnemen aan de Adspirantencompetitie.

3.2 H.D.V. in de jaren 1930-1939

De jaren 1929-1940 worden meestal aangeduid als 'de crisisjaren' of als 'de grote depressie': een lange periode van krimp in de economie en van grote werkloosheid. De crisis begon in oktober 1929 in de Verenigde Staten na de 'Beurskrach' en kreeg al snel de hele wereld in haar greep. Het aantal werklozen in Nederland bedroeg in 1930 circa 150.000 en kwam in 1935 op een hoogtepunt van bijna 600.000. Daarna daalde de werkloosheid wel enigszins, maar tot in de oorlog bleef het aantal werklozen boven de 350.000. Het was voor het eerst dat werkloosheid in Nederland zo'n omvang had bereikt en zo lang duurde. Van elke vier Nederlandse arbeiders was er één langer dan een jaar werkloos.

Ondanks deze moeilijke tijd wist H.D.V. zich staande te houden. Zo kwam op 4 oktober 1934 kwam voor het eerst het H.D.V. clubblad uit, het "H.D.V. Journaal". De jaren hiervoor stond al het nieuws en het programma van H.D.V. in het weekblad "De Avondpost".

Met de Pinksterdagen van 1931 maakte H.D.V. haar eerste buitenlandse trip. Via Karel Lotsy, toenmalig bestuurder van de KNVB, kreeg H.D.V. contact met de Racing Club Antwerpen die de groen-wit formatie uitnodigde voor een toernooi. Helaas waren alle tegenstanders veel te sterk maar H.D.V. beleefde wel de primeur als 4^e klasser deel te nemen aan een buitenlands toernooi.

Vanaf 1934 verschijnt wekelijks het HDV journaal

Koninklijke Goedkeuring

Op 28 mei 1932 werd H.D.V. goedgekeurd bij Koninklijk Besluit waarmee rechtspersoonlijkheid werd verkregen en werden de statuten van de vereniging goedgekeurd door het Ministerie van Justitie.

De jeugdafdeling kwam in het seizoen 1934-1935 onder leiding van "Pa" Hoebe, een man die toonde over de juiste capaciteiten te beschikken om de zo belangrijke adspiranten-afdeling van H.D.V. tot een krachtig geheel te maken en wiens naam onafscheidelijk verbonden zou blijven aan de historie van het jeugdvoetbal binnen H.D.V.

HDV-HVV, finale Zuiderpark-avondwedstrijden 1936

In het seizoen 1935-1936 waren er weer successen. Als eerste werd de finale bereikt in de serie van de Zuiderpark-avondwedstrijden. In deze finale wist het vooraf kansloos geachte H.D.V. zijn opponent Hoek van Holland met 2-1 te verslaan. In de tweede serie avondwedstrijden werd het aloude HVV winnaar en zoals toen gebruikelijk speelden daarna de beide winnaars tegen elkaar. HVV speelde op dat moment in de 1e Klasse KNVB West en H.D.V. in de 4e Klasse, dus

dit leek een ongelijke strijd te gaan worden. Dat bleek dus in eerste instantie ook zo want H.D.V. kwam al snel met 3-0 achter, totdat de groen-witten ontdekten dat ze niet de mindere waren en de vijandelijke achterhoede wel degelijk passeerbaar was en de wedstrijd uiteindelijk in 3-3 eindigde. Een resultaat waarop de gehele H.D.V.-aanhang erg trots was en in de pers werd de club alle lof toegeschreven.

Nog meer succes want H.D.V.-1 mocht ook deelnemen aan het N.A.C.-toernooi in Breda. Het blijft niet alleen bij deelname want in de finale wist H.D.V. van de zuidelijke 2e Klasser TCS te winnen.

In mei 1937 werd niemand minder dan Kick Smit, een der beste voetballers die Nederland ooit gekend heeft, de trainingen van H.D.V. onder handen. Dankzij zijn tactisch inzicht en uitstraling werd succes geboekt in de strijd om de KNVB-beker en werd de slecht begonnen competitie alsnog behoorlijk goed afgesloten met een eervolle derde plaats. Helaas duurde het dienstverband van Kick Smit slechts enkele maanden en verdween een beroemde naam uit de geschiedenis van H.D.V.

De hele HDV schare op de trap van het Girokantoor op het Spaarneplein

Het 20-jarig jubileum

Op 31 mei 1937 werd het 20-jarig jubileum gevierd in het “Paviljoentje” aan het Rijswijkseplein. Na het feestgedruis, al diep in de ochtend van 1 juni, besloot de H.D.V.-schare naar het Spaarneplein te gaan en zich voor het oude Girokantoor te laten fotograferen. Dit was de historische plek waar 20 jaar eerder wat schooljongen het bescheiden H.D.V. oprichtte.

Joop de Kubber

Na Kick Smit werd er al snel een bijna net zo’n bekende naam aan de H.D.V.-familie toegevoegd. In 1938 werd een kleine felle junior lid, wiens naam Joop de Kubber was. Hij groeide uit tot één der eerste Nederlandse profvoetballers in het buitenland en speelde op 12 maart 1953 met het Nederlands profelftal de beroemde watersnoodwedstrijd tegen Frankrijk.

*Voor Nederland kwamen uit: Gerrit Vreeken, Jan van Geen (spelend voor Nantes), Rinus Schaap (Racing Club de Paris), Cor van der Hart (Lille), Frans de Munck (1. FC Köln), **Joop de Kubber**, Bertus de Harder (Bordeaux), Arie de Vroet (Rouen), Bram Appel (Stade de Reims), Kees Rijvers (St. Étienne), Theo Timmermans (Nîmes), Wilhelm van Lent (Lens) en Fred Röhrig (Roubaix). Gelegenheidstrainer was Edmond Delfour.*

3.3 H.D.V. in de jaren 1940-1949

In augustus 1939 volgde er een Algehele Mobilisatie in Nederland. Donkere dreigende wolken, die al lang boven Europa hingen, leken zich nu samen te pakken tot een onheilspellende massa, die niet meer te stuiten leek. Op 3 september 1939 brak dus de hel los in Europa, één der vreselijkste oorlogen die de mensheid ooit gekend heeft, was begonnen. Door de mobilisatie in Nederland was het normale leven plotseling sterk ontwricht en natuurlijk ondervond ook het sportleven hiervan de terugslag. Vele voetballers waren onder de wapenen geroepen en in verband hiermee was het bestuur van de KNVB genoodzaakt de reeds vastgestelde competitie-indeling te laten vervallen en een nood-competitie uit te schrijven.

Mobilisatie en oorlog

Ook de HDV leden kregen hiermee te maken en werden onder de wapenen geroepen om ons land te verdedigen.

Ook HDV'ers werden gemobiliseerd

Kroniek 100 jaar HDV

Menig H.D.V.-er wachtte met angst en vreze op berichten omtrent zijn militaire sportbroeders. Wonder boven wonder hadden zich echter gelukkig geen ernstige ongelukken voorgedaan en bleken de H.D.V.-leden allen gezond door de Duitse inval op 10 mei 1940 te zijn heen gekomen. Juist in die dagen bleek hoe sterk de groen-witte vriendschapsbanden waren.

Langzaam aan keerde in eerste instantie het normale verenigingsleven weer terug, al dient “normaal” natuurlijk met een korreltje zout te worden genomen want met de Duitse bezetting was er natuurlijk een waas over het land uitgespreid. In verband met de terreinnood kreeg H.D.V. inwoning van de voetbalvereniging W.I.K., die door de omstandigheden terrein-loos was geworden. Echter al vrij snel deed de Duitse bezetting zich toch in het verenigingsleven voelen. Door middel van een verordening op 19 augustus 1940 van de Rijkscommissaris voor het bezette gebied, werd het “H.D.V.-Journaal” min of meer een censuur opgelegd. Zo mochten er bijvoorbeeld geen artikelen meer opgenomen worden die buiten de verantwoording van de redactie lagen. Ondanks dat, proefde men toch uit de H.D.V.-Journaals hoe men tegenover de Duitse bezetting stond. Zo schreef bijvoorbeeld voorzitter Leffert Loos in het Nieuwjaarsnummer van 1941 van het clubblad: “Nog is er duisternis, nog zijn wij als wachters van morgen.... en in de zekerheid, dat ook de duisternis, waarin onze wereld gedompeld is, licht tenslotte zal doorbreken, wensch ik den lezer een gelukkig 1941 toe”. Inderdaad, het wachten was op de Geallieerden, die de nieuwe morgen (vrijheid) zullen brengen.

Als het seizoen 1940-1941 dan ook begint treden er veel nieuwe leden, die afkomstig waren van andere clubs die het onderspit moesten delven, toe tot H.D.V. Ondanks de grote ledenaanwas kwamen er in dit seizoen niet zo bijster goede resultaten uit de bus. H.D.V.1 eindigde zelfs op de onderste plaats maar omdat er een nood-competitie betrof hoefde men geen degradatiewedstrijden te spelen.

Begin juli 1941 nam de N.V.B. een belangrijke beslissing. Van 10 juli tot 1 september werd al het voetbal verboden. Voor het eerst in de Nederlandse voetbalhistorie werd er met deze maatregel een zo genaamd gesloten seizoen ingevoerd. Alle verenigingen hadden nog al moeite met dit besluit, immers nu miste men de (avond)seriewedstrijden en bovendien verloor men hiermee het contact met elkaar gedurende de zomermaanden.

Het jaar 1942 is ook een van de zwarte bladzijden uit de H.D.V.-geschiedenis. In dit jaar begonnen de Duitsers met de deportaties van de Joodse H.D.V.-leden. Als gevolg van deze Duitse waanzin verdween het Joodse element nagenoeg geheel uit H.D.V. Zowel op voetbal- als op bestuurlijk-gebied hadden de Joodse leden een aanzienlijke bijdrage geleverd aan historie van H.D.V.

Op 11 september 1941 verscheen er, op last van de bezetter, voorlopig het laatste "H.D.V.-Journaal". De leden werden vanaf nu geïnformeerd via het "H.D.V.-mededelingenblad, dat voor het eerst uitkwam op 24 september 1941. Het seizoen 1941-1942 stond in het teken van een lange stilstand van voetballen ten gevolge van een strenge winter. Uiteindelijk werd H.D.V.2 dit seizoen wel kampioen. Na een spannend competitieverloop en een nog spannender beslissingswedstrijd tegen DHC 6 behaalde dit elftal het kampioenschap binnen en heroverde hiermee het 1e Klasse-schap.

Inmiddels stond er voor H.D.V. in 1942 het 25ste levensjaar voor de deur. Op maandag 1 juni 1942 bestond er dus precies een kwart eeuw groen-wit voetbal. Uiteraard kon dit feest ten gevolge van de oorlog-omstandigheden niet worden gevierd zoals dit had behoren te geschieden. Er was wel een wedstrijd georganiseerd tussen H.D.V. vergane glorie en een iets minder vergane glorie team. Het vergane glorie team bestond o.a. uit de gebroeders Loos, Soutendijk, Terlaak, Carol en de Bruyn sr. Helaas viel deze wedstrijd letterlijk in het water zodat een modderige 4-4 eindstand bereikt werd. Een week later volgde er nog een bescheiden jubileumfeest in Hotel Kuys Witzenburg. Na het diner volgde er nog een gezellige avond waarin regelmatig het H.D.V. clublied klonk.

Kroniek 100 jaar HDV

Op 29 november 1942 gebeurde er tijdens de wedstrijd CWP 3 – H.D.V. 4 een verschrikkelijk ongeluk waarbij Jan Terlaak het slachtoffer werd. Vlakbij het C.W.P.-terrein bevond zich een gecamoufleerde radiozender, die een doorn in het oog van de R.A.F. bleek te zijn. Plotseling verschenen er tijdens deze wedstrijd 3 vliegtuigen die hierop de aanval opende en waarbij Jan Terlaak en een CWP-speler gewond raakte. Hoewel in eerste instantie de wonden zeer ernstig lieten aanzien ondervonden de twee spelers er later gelukkig geen blijvend letsel aan. Toch liet H.D.V. 4 in het seizoen 1942-1943 weer van zich spreken en werd wederom kampioen. Het bescheiden kampioensfeest werd gehouden in Hotel Leeuwendaal, waar Gerrit Soutendijk in een zeer geslaagde huldigingsspeech de spelers stuk voor stuk onder de loupe nam.

Na de zomertrainingen van 1944, die onder leiding van Wim Tap werden gegeven, zijn het plots andere zaken die op de voorgrond treden en het voetbal verdringen. Een razend snelle Geallieerde opmars, een Dolle Dinsdag, Staat van Beleg gevolgd door een vreselijke hongerwinter. Op 10 januari 1945 verscheen het laatste H.D.V.-mededelingenblad.

Als de nood het hoogst is in Nederland verschijnen er op 29 april 1945 zware Lancaster-bommenwerpers boven het zwaar beproefde Westen. Ditmaal brachten ze echter geen dood en verderf maar leven, want de ontroerde en uitgehongerde bevolking zag zware voedselpakketten naar beneden komen. Enkele dagen later, 5 mei 1940, werd de Duitse overgave een feit. Echter vlak voor de bevrijding werd H.D.V. opgeschrikt door het overlijden van J. Th. Josée, bijgenaamd Jos. Hij werd tijdens een van de laatste bomaanvallen getroffen. Het was daarom dan ook zeer triest dat deze H.D.V.-vriend en Lid van Verdienste de bevrijding niet heeft mogen meemaken.

Tussen 14 mei 1940 en 5 mei 1945 ligt een stuk zwarte historie, dat geen bladzijde meer genoemd kan worden. Het is een volgeschreven boekdeel... Het was dan ook begrijpelijk dat er in het seizoen 1944-1945 helemaal niet meer gevoetbald is. Het contact tussen de H.D.V.-leden ging hierdoor ook grotendeels verloren.

Bevrijding

Eindelijk ging de lang gekoesterde wens van iedereen in vervulling. Nederland was weer vrij! In het eerste H.D.V.-mededelingenblad werd er aan alle H.D.V.-leden gevraagd om zich op zondag 9 juni 1945 te melden in het Zuiderpark om zodoende de vriendschapsbanden weer te kunnen aanknopen. Hiermee kwam het voetballeven weer langzaam op gang. Zo speelde H.D.V. op 17 juni 1945 alweer haar eerste vriendschappelijke wedstrijd van na de oorlog. Voor deze wedstrijd werd er aan alle leden verzocht om meer dan één paar voetbalschoenen, indien men daarover beschikte, mee te nemen. Dit omdat er door de oorlog veel leden niet meer over “kicks” beschikten.

Op woensdag 11 juli vond er in het “Paviljoentje” de jaarlijkse algemene ledenvergadering plaats. Resultaat van deze vergadering was de continuering van het voorzitterschap van Stef van der Laan. Omdat de voetbalvereniging H.D.V. qua gezelligheid en grootte weer omhoog moest worden gebracht, werd er tijdens deze vergadering een jubileum-commissie samengesteld. De eerste stap in de goede richting was het organiseren van contactavonden. De eerste contactavond was op 12 augustus 1945 in Hotel Leeuwendaal en werd meteen een groot succes, mede door 1e elftalspeler Arend Dame die zich die avond ontpopte als een voortreffelijk conferencier. Het bleef niet bij één avond want op 2 december 1945 volgde er een gezellige diner-dansant, tegen de schappelijke prijs van f.2,50. Ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan van de afdeling 's-Gravenhage van de KNVB had de Bond groots opgezette toernooien georganiseerd. In het toernooi voor de 4e Klassers werd door H.D.V. het eerste grote succes behaald. Na enkele spannende wedstrijden was H.D.V.1 doorgedrongen tot de halve finale, waarin ook de vv Naaldwijk werd verslagen. H.D.V. moest nu in de finale uitkomen tegen DSO uit Zoetermeer. Een groot aantal toeschouwers is getuige van deze finale op het ADO-terrein. Het werd een geweldige finale waarbij de groen-witten uiteindelijk met een 5-3 overwinning het veld verlieten.

In het seizoen 1945-1946 werd er door H.D.V.1 voor de 21e maal op rij gestart in de 4e Klasse van de KNVB. Mede door de indoortrainingen van Jaap Hoffmann in het gymlokaal aan de Majubastraat, draaiden de groen-witten vanaf het begin

Kroniek 100 jaar HDV

van de competitie met de top mee. Na de eerste seizoenshelft blijken er nog drie kanshebbers over te zijn voor de titel, n.l. vv Naaldwijk, vv Delft en H.D.V. De de prachtige eerste seizoenshelft, waarin H.D.V. alle wedstrijden had gewonnen, dreigde er even een kleine inzinking te komen. Toch slaagde H.D.V. erin om telkens een nederlaag te voorkomen en hierdoor de inzinking te overwinnen. Nog voor het einde van de competitie had H.D.V. zo'n grote voorsprong op de concurrentie, dat een gelijkspel in en tegen Naaldwijk voldoende moest zijn voor het kampioenschap.

Het was op die bewuste zondag 5 mei 1946, precies dus 1 jaar na de bevrijding, druk op de Varkenmarkt te Den Haag want veel H.D.V.-supporters wilden graag een plaatsje bemachtigen in de WSM-bus, die hen naar Naaldwijk zou brengen. In totaal trokken er zo'n 150 supporters naar Naaldwijk, waar dus een gelijkspel voldoende zou zijn om de titel binnen te halen. De v.v. Naaldwijk gaf zich echter niet zonder meer gewonnen en kwam zelfs op een 2-0 voorsprong. Al snel na de 2-0 achterstand scoorde H.D.V. de 2-1. De wedstrijd werd steeds spannender en twee minuten voor tijd kreeg H.D.V. een strafschop toegewezen na een handsbal van een Naaldwijk-verdediger. H.D.V.-aanvoerder Karel van der Weyden velde met een ongelooflijke harde knal het vonnis (2-2) en bezorgde hiermee zijn club het kampioenschap van de 4e Klasse D.

De huldiging met veel feestgeruis vond plaats in het Kuys Witzenburg. Voorzitter Stef van der Laan sprak daar de kampioenen toe en plaatste op originele wijze iedereen speler afzonderlijk in de schijnwerpers. In de hierop aansluitende promotie- en degradatie-competitie met Celeritas en TONEGIDO, lukte het echter niet om naar de 3e Klasse van het zondagvoetbal te promoveren.

Het zware seizoen 1945-1946 met zoveel belangrijke wedstrijden was H.D.V. het daarop volgende seizoen behoorlijk in de benen gaan zitten. Dit brak de spelers aan het einde van seizoen 1946-1947 op en eindigde H.D.V. uiteindelijk achter Texas en DZB als derde op de ranglijst.

Het 30-jarig jubileum

Op 31 mei 1947 vierde H.D.V. haar 30-jarig bestaan in de Houtrusthallen aan de Houtrustweg. Het programma zag er als volgt uit: Van 15.00 t/m 17.00 uur receptie, van 20.00 t/m 24.00 uur cabaretprogramma en van 24.00 t/m 04.00 uur het nieuwjaarsbal. Het cabaretprogramma werd onder meer verzorgd door Willy Vervoort, de accordeon virtuozen Les Deux Pico's en "de Spelbrekers". Het geslaagde feest kostte H.D.V. tot op de cent nauwkeurig f.1.377,88. Tevens werd naar aanleiding van het 30-jarig bestaan een jubileumboek uitgegeven. Deze jubileumuitgave kreeg als titel mee: "Een voetbalkoffer vol herinneringen". Dit boek werd geschreven door de H.D.V.-leden Kees de Bruyn en Wieke Lapikas, voorzien van tekeningen van Jan Kurvers en in een mooi jasje gestoken door Jaap Hoffmann.

We schrijven 1 oktober 1947 als het Mededelingenblad weer een clubblad gaat worden en weer als opschrift "Officieel Orgaan de Haagse Voetbalvereniging Houdt Dapper Vol" gaat voeren. Ruim drie jaar later kreeg dit clubblad haar groen-witte jasje weer aan, waarmee ze vanaf 1935 tot de oorlog getooid was. In maart 1948 moest H.D.V., gezamenlijk met WIK, tijdelijk verhuizen naar de sportvelden op Ockenburgh bij Kijkduin. Dit vanwege de restauratie van de velden en kleedkamers in het Zuiderpark. In het clubblad werden vrijwilligers gevraagd voor o.a. het demonteren van de doelpalen. Gelukkig duurde het vaarwel Zuiderpark slechts enkele maanden.

In juli 1949 werd door het bestuur, wegens het nog niet verkrijgbaar zijn van de originele geblokte shirts, het officiële H.D.V.-tenue nu als volgt samengesteld: wit shirt met groene kraag en manchetten en een groen wit geblokt embleem op de linker borst.

3.4 H.D.V. in de jaren 1950-1959

Na de Tweede Wereldoorlog kwam eerst een periode van herstel. Het land moest weer worden opgebouwd, hetgeen lukte met hulp uit onder andere de Verenigde Staten in de vorm van het Marshallplan. De mensen die ongeschonden dan wel geschonden uit de oorlog gekomen waren begonnen de toekomst weer met optimisme tegemoet te zien. Dit uitte zich onder andere in een geboortegolf.

Aan het begin van seizoen 1950-1951 bepaalde het vertrouwde groen-wit geblokte shirt weer het gezicht van H.D.V. Helaas stopten veel oudere leden met voetballen waardoor de resultaten terugliepen en H.D.V.-1 in het seizoen 1950-1951 maar net aan degradatie wist te ontkomen. Ook in het seizoen 1951-1952 verkeerde het vlaggenschip van de vereniging in de staartgroep.

3° van rechts voorzitter Jacques Bakker en in het midden Sam Meyer

Bij aanvang van het seizoen 1952-1953 telde H.D.V. nog slechts 3 senioren- en 2 junioren-elftallen. Op de Algemene Ledenvergadering van 1952 trad ook nog eens het gehele bestuur af. Na lang vergaderen werden er gelukkig alsnog geschikte kandidaten gevonden om het bestuur te completeren. Het nieuwe bestuur van H.D.V. bestond nu uit: Wieke Lapikas (voorzitter), Jacques Bakker (secretaris), Arie Vos (penningmeester), en de andere bestuursleden Gerrit Soutendijk, Zwart, Muller en Ensink.

Het nieuwe bestuur nam de ledenwerving krachtig ter hand en middels advertenties in wijkbladen en aan werkelijk iedere jongen, die nog niet in clubverband voetbalde, werd gevraagd of hij lid wilde worden van H.D.V. Dit leverde al snel resultaat op want in enkele maanden tijd werden er maar liefst 25 nieuwe leden gevonden. Ondanks de aanwas van nieuwe leden was het elftal van H.D.V.-1 er niet sterker op geworden en degradeerde het uit de KNVB.

In het seizoen 1953-1954 werd Jacques Bakker voorzitter en zou maar liefst 20 jaar lang de voorzittershamer hanteren.

Toch werden de daarop volgende jaren moeilijk. Het gehele bestuur bestond uit leden die pas kort lid waren van de vereniging en nog weinig tot niets van de club afwisten. Behoudens een paar kampioenschappen van de lagere elftallen waren er verder geen daverende successen te noteren. Integendeel zelfs, HDV. moest zijn uiterste best doen om niet nog lager af te glijden.

In het H.D.V.-journaal van 13 februari 1957 werd aan de leden de werking van een nieuw fenomeen uitgelegd. Het betrof hier de "voetbaltoto", die in dat jaar in heel Nederland van start ging. Men kon hiermee de uitslagen van wedstrijden gaan voorspellen en verschaft hiermee de vereniging meer financiële armslag, immers 40% van de opbrengst was voor de club bestemd.

Kroniek 100 jaar HDV

N° 17918 **K.N.V.B.** ALLEEN DIT FORMULIER BESCHRIJVEN

MINIMUM DEELNEMING 2 KOLOMMEN

	1	2	3	4	5	6	7	8
	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
NOAD-M.V.V.								
Ajax-Rapid I.C.								
D.O.S.-Elinkwijk								
V.V.V.-Feijenoord								
P.S.V.-B.V.V.								
De Voetbalclub-S.V.V.								
Roda Sport-Alkmaar								
Genootschap-Helmondia '55								
Helmond-Vitesse								
Velocitas-Be Quick								
Wilhelmina-Hilversum								
O.N.A.-Zeist								
Sparta-G.V.A.V.								
Blauw-Wit-ELDO								
Zwartemeer-Go Ahead								

1 **A** WEEK **1** 24-2-37

NAAM: _____
ADRES: _____
WOONPLAATS: _____
VERENIGING: _____

Het toto formulier zoals dat vanaf 1956 verschijnt

Het 40-jarig jubileum

In dit zelfde jaar vierde H.D.V. haar 40-jarig bestaan. Dit ging gepaard met het verschijnen van een jubileumnummer van het H.D.V.-journaal, vol geschreven door de "oude garde". Het is dezelfde oude garde die de club een geweldige wisselbeker aanbood voor de, vanaf 1957 de door H.D.V. georganiseerde wedstrijden om de Sam Meyer Wisselbokaal.

3.5 H.D.V. in de jaren 1960-1969

De wederopbouw wordt afgesloten, al blijft de woningnood nog schrijnend. Geleidelijk aan doen koelkast, wasmachine, telefoon, televisie en auto hun intrede in de huishoudens en het straatbeeld. De vrije zaterdag wordt ingevoerd. Door de toegenomen vrije tijd ontstaat een doe-het-zelf-cultuur. De introductie van de televisie veroorzaakt een complete verandering in het interieur van de woonhuizen. De (eet)tafel met de lamp erboven verdwijnt als het centrale punt van de huiskamer. Nieuw centrum is het bankstel, waarvan alle componenten gericht staan op het middelpunt: het televisietoestel.

De faciliteiten in het Zuiderpark waren zeer beperkt, er waren twee kleedkamers, één voor H.D.V. en één voor de gasten. In de kleedkamers een paar koudwaterkranen en er was geen douche. Naast de kleedkamers was een soort kiosk waar consumpties werden verkocht, geen alcohol! Het werd daarom tijd voor een echt clubgebouw.

Eindelijk een clubgebouw

Intussen waren naast voorzitter Bakker, Jan de Bruijn en Gé Borger respectievelijk als secretaris en penningmeester in functie getreden en werden er tezamen met het bestuur van WIK plannen gesmeed voor een gezamenlijk clubgebouw. De benodigde gelden werden verkregen uit de inkomsten van de voetbaltoto en een lening van de leden. Het laatste kwam moeilijk op gang maar uiteindelijk kwamen de benodigde gelden bij elkaar.

Clubgebouw geopend op 22 oktober 1960 (foto genomen op 24 maart 1978)

Op 22 oktober 1960 ging de vlag bij H.D.V. in top toen het nieuwe clubgebouw officieel geopend werd. H.D.V. was nu, samen met de burens WIK de trotse bezitter van een eigen clubhuis.

In het seizoen 1962-1963 miste H.D.V. 1 op een haar na de promotie naar de KNVB. Het 2e elftal, ingedeeld in de sterke standaard 3e Klasse, stond het gehele seizoen bovenaan maar moest uiteindelijk een beslissingswedstrijd spelen tegen Felicitas 1. Deze wedstrijd werd door H.D.V. verloren maar toch volgde er promotie naar de 2e Klasse. H.D.V. 3 werd opnieuw kampioen en promoveerde naar de 3e Klasse.

In het seizoen 1963-1964 deden het 1e- en 2e-elftal het redelijk in de competitie maar wederom ging alle lof naar H.D.V. 3, wat opnieuw de kampioenstitel wist te behalen waardoor er promotie naar de 2e Klasse volgde. Dat het goed ging met H.D.V. bleek wel want de club kwam in dit seizoen met maar liefst 8 senioren-elftallen uit in de competitie.

Promotie naar de 4^e klasse KNVB

En toen brak voor H.D.V. het grote seizoen 1964-1965 aan! Al in de beginfase van de competitie leek het er op dat een aantal H.D.V.-elftallen hoge ogen zouden gaan gooien. Vooral het 1e- en 2e-elftal begonnen uitstekend. In april 1965 kon het eerste feest gevierd gaan worden toen H.D.V.2 er in slaagde de wedstrijd tegen DWO 2 te winnen en hierdoor kampioen werd.

Seizoen 1964-1965: HDV 1 Kampioen 1^e klasse HVB, promotie naar 4^e klasse KNVB

Vlnr: W. Roest, T.v. Rijn, J.v. Ooijen, C. Binyazer, W. Mertens, F. de Lange, B. Forster, N. Molhoek, J.v. Driel, R. Molhoek, N.v. Buuren, P. Loo, T. Baggerman, C. Roest. In het midden J. Bakker. Niet op foto wegens schorsing H.v. Staveren.

Ook H.D.V. 1 had in eerste instantie een goede kans om kampioen te worden, maar in de laatste fase van de strijd werden er enkele wedstrijden verloren maar gelukkig verloren de concurrenten ook kostbare punten en had H.D.V. uiteindelijk in Zoetermeer tegen DSO aan 1 punt voldoende om het kampioenschap binnen te halen. Spelers en talrijke supporters vertrokken met een aantal autobussen naar Zoetermeer voor deze o zo belangrijke wedstrijd. In een zenuwslopende wedstrijd won H.D.V. met 2-1. De koelbloedige maker van beide doelpunten was Cenkiz Binyazer, H.D.V.'s gastarbeider uit Turkije, wiens naam voor altijd in de groen-witte geschiedenisboeken zal blijven staan.

Kroniek 100 jaar HDV

Na het laatste fluitsignaal volgde er een ware heksenketel op het veld en werden de H.D.V.-spelers op de schouders genomen. Na 28 jaar in de KNVB gespeeld te hebben en vervolgens 11 jaar in de Afdeling Den Haag was H.D.V. weer terug in de grote Bond.

Het seizoen 1965-1966 werd zwaar voor H.D.V.1, mede omdat enkele spelers naar een andere vereniging waren vertrokken. Toch wist het vlaggenschip van de vereniging zich in de KNVB-klasse te handhaven.

Door de geboortegolf had H.D.V. met het 50-jarig bestaan in 1967 meer dan 325 leden, onderverdeeld in 9 seniorenelftallen op de zondag en op de zaterdag bij de jeugd 8 junioren-elftallen en 5 pupillenteams.

De florerende jeugdafdeling in de 60'er jaren

In 1968 mocht de jeugdcommissie, die bestond uit H. van Alphen, M. Veerman, J. Mennen, J. de Waart en J. de Slegte, zelfs het welpenvoetbal binnen H.D.V. introduceren. Hierdoor konden nu ook jongens van 8 t/m 12 jaar gaan voetballen.

Het 50-jarig jubileum

Het halve eeuwfeest kon niet onopgemerkt voorbij gaan. Op 27 mei 1967 was er een groot junioren-toernooi, een dag later gevolgd door een Nederlaagserie-toernooi voor alle seniorenelftallen met op 1 juni de wedstrijd H.D.V.1 tegen oud-H.D.V.1. Op 3 juni volgde de officiële receptie met 's avonds een grote feestavond in de Houtrust Rotonde. Op 10 juni was er nog een groot pupillentoernooi en een dag later een groot veteranentoernooi met o.a. HVV, Quick en Xerxes. Op dit toernooi werd er gespeeld om de Sam Meyer Wisselbokaal.

Bestuur van HDV seizoen 1965-1966, staand vlnr J. Knuppe (2e penningmeester), A. Korte (2e voorzitter), en de commissarissen W. Jongeneel en N. van der Kleij. Zittend vlnr: M. Veerman (penningmeester), J.D. Bakker (voorzitter), J. A. de Moet (secretaris)

De kantine van H.D.V. werd tot 1968 verpacht aan de heer Hollander maar daarna volledig in eigen beheer genomen, met als stuwende kracht erachter Jan Wagner.

3.6 H.D.V. in de jaren 1970-1979

Aan het begin van de jaren '70 ligt de toekomst open voor iedereen maar langzaam verandert de sfeer van het decennium. Economisch gaat het steeds slechter; er is een tweede oliecrisis en er zijn kapingen, moordaanslagen. Keiharde bezuinigingen domineren aan het eind van de jaren '70 de politiek. In tien jaar tijd draait de stemming volledig om van hoopvol tot hopeloos. Sportief gaat het dit decennium erg goed, Feyenoord wint als eerste Nederlandse club de Europacup en wint later ook tegen het Argentijnse Estudiantes de Wereldcup. Feyenoord wint in 1974 de UEFA-cup door in de finale Het Engelse Tottenham Hotspur te verslaan. AJAX wint in 1971, 1972 en 1973 de Europacup. Helaas verliest het Nederlands-elftal in 1974 de WK finale met 2-1 in en tegen Duitsland en in 1978 in en tegen Argentinië na verlenging met 3-1.

Na de degradatie van H.D.V.-1 naar de hoofdklasse HVB contracteerde het bestuur voor het seizoen 1969-1970 de heer Ditmars, oud speler van het eens zo roemruchte DHC. Triest genoeg degradeerde H.D.V. dit seizoen alweer en daalde hiermee af naar de 1e Klasse van de HVB.

De jaarvergadering van 20 oktober 1971 betekende het einde van het voorzitterschap van Jacques Bakker. Gelukkig ging de “man met de zwarte hoed”, die 20 jaar het gezicht van H.D.V. bepaalde, niet voor de club verloren. Opvolger van Jacques Bakker werd Bertus van Alphen.

Vriendschapsbanden met Duitse clubs

In de begin 70-er jaren heeft HDV driemaal vriendschapsuitwisselingen gehad met de Duitse clubs t.w. Dahlenburg SV, Niederhaus SV en Wiegenhausen SV. Het gaf wel aan dat onze club een familie was. Niet alleen de spelers en bestuursleden maar ook de vrouwen gingen met veel plezier mee. Het was een groot feest en er is nog jaren over gesproken.

Trainingskampen

In de 70-er jaren maakte de selectie van HDV gebruik van de trainingsaccommodatie in Zeist. Als trainingskamp voor het nieuwe seizoen was dat heel bijzonder. Normaal gesproken komt een afdelingsclub niet op dit sportcomplex want dat is voorbehouden aan betaald voetbalorganisaties of KNVB selecties of top amateur verenigingen. Maar door een contact van Huub van Staveren kregen we toch de mogelijkheid om hier gebruik van te maken. Het eerste trainingskamp was onder leiding van Hans Stout en het tweede onder leiding van Piet van der Valk. Twee zeer gewaardeerde trainers die bij HDV hun sporen wel verdiend hebben.

Bekertoernooien

In het Zuiderparkbeker toernooi werd door het 1^e elftal van HDV in het seizoen 69/70 een uitstekend resultaat behaald. Het team wist de Zuiderparkbeker te bemachtigen. Deze beker werd door de Zuiderparkcommissie beschikbaar gesteld. Het toernooi werd in de avonduren gespeeld en ging tussen alle in het Zuiderpark spelend verenigingen. HDV won in de finale van De Ooievaars met 1-0 door een vlamvend schot van Wim Weber. Hierbij dient wel te worden vermeld dat de oud-prof Hans Pothof, die weer teruggekomen was, on-passeerbaar bleek.

In het seizoen 71/72 had HDV zich ingeschreven voor het HVB- bekertoernooi. Er waren veel afdelingsclubs die hetzelfde over dachten. HDV won alle voorronde wedstrijden en wist de halve finale te winnen met 2-0 van Voorburg. Noemenswaardig is dat de twee doelpunten op identieke wijze tot stand kwamen. Twee keer een vrije trap op 30 meter werd snoeihard door John de Waard ingeschoten. De keeper van Voorburg heeft deze alleen maar gehoord. Op het roemruchte veld van Houtrust waar vroeger veel interlands werden gespeeld vond dit allemaal plaats.

De finale werd gespeeld op het terrein van Laakkwartier en de tegenstander was LVSJ uit De Lier. Voor de wedstrijd vermaakte een drumband de duizenden toeschouwers. Het was een grote happening.

Kroniek 100 jaar HDV

De wedstrijd was zeer spannend en het bleef lang 0-0. Bij LVSJ werd een speler uit het veld gestuurd en HDV kreeg een enorm overwicht maar kreeg de bal er niet in. Vijf minuten voor het einde van de wedstrijd onderschepte onze keeper Hans Pothof een voorzet. Hij hield de bal in bezit en stuurde de spelers naar voren. Professioneel draaide hij de bal om zijn middel en hij liet tot ieders schrik de bal achter zijn rug vallen over de doellijn. Wat een deceptie. Heden ten dage wordt het nog steeds vernoemd als de keeper blundert dat het wel een Pothofje was.

Anekdote

In 1972 was er een tekort aan velden en werden er ook wedstrijden gespeeld in het stadion Houtrust dat door de fusie van Holland Sport en ADO leeg stond. Schrijver dezes speelde in dat jaar in het 8e elftal van H.D.V. en de thuiswedstrijd tegen DHB werd door de HVB in het stadion Houtrust ingepland. Goh wat was ik trots me te mogen omkleden in de kleedkamer waar grote Nederlandse voetballers, Cruyff,

HDV-8 voor de hoofdtribune van stadion Houtrust

Keizer, van Hanegem, enz. hebben gespeeld en mocht spelen op het veld waar het Nederlands voetbalelftal op 24 maart 1913 voor het eerst van Engeland won!

In februari 1972 vierde H.D.V. voor het eerst carnaval met Jan Wagner als "JAN 1" de eerste prins-carnaval.

Carnaval bij HDV

Tijdens de Algemene Ledenvergadering van 1972 werd er een besluit genomen het kantine-gedeelte van WIK te kopen. De voetbalvereniging WIK had namelijk een nieuwe kantine laten bouwen.

Het jaar 1973 begon met treurig nieuws want op 4 januari overleed Sam Meyer.

Eind 1973 volgde er, dankzij de Arabische boycot, de autoloze zondagen. Om benzine te besparen mocht er dus niemand in Nederland gebruik maken van zijn

Kroniek 100 jaar HDV

auto op de zondag. Voor de wedstrijden van H.D.V. ontstonden hierdoor echter weinig problemen en vatte de leden deze maatregel sportief op. Voor uitwedstrijden maakte men immers gebruik van de bus of ging men gezamenlijk op de fiets.

Met ingang van het seizoen 1974-1975 werd H. Stout de nieuwe trainer. Met hem hoopte het bestuur dat het 1e elftal promotie naar de hoofdklasse zou bewerkstelligen. In het eerste seizoen van trainer Stout lukte dat helaas nog niet maar in zijn tweede seizoen werd deze wens werkelijkheid en promoveerde H.D.V.-1 naar de hoofdklasse HVB.

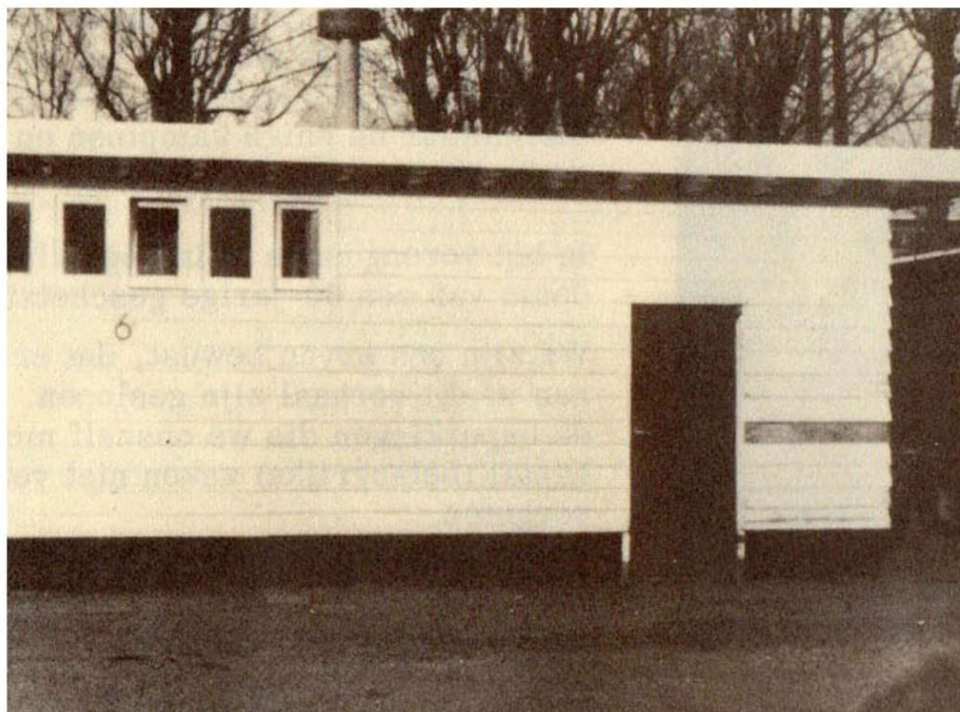
1974: HDV 1 Kampioen 1^e klasse HVB promotie naar Hoofdklasse HVB

Staand vlnr: J. Oosterwijk, E. Versteeg, M. Steijn, J.v. Alphen, A.v. Rijn, J. de Waard, N. Molhoek, N. Oosterwijk, H. Stout
Zittend vlnr: C. Vink, P. Pont, R. Janse, W. Lalleman, J. Vermaas, A.v. Iperen, H.v. Staveren, G. Lage

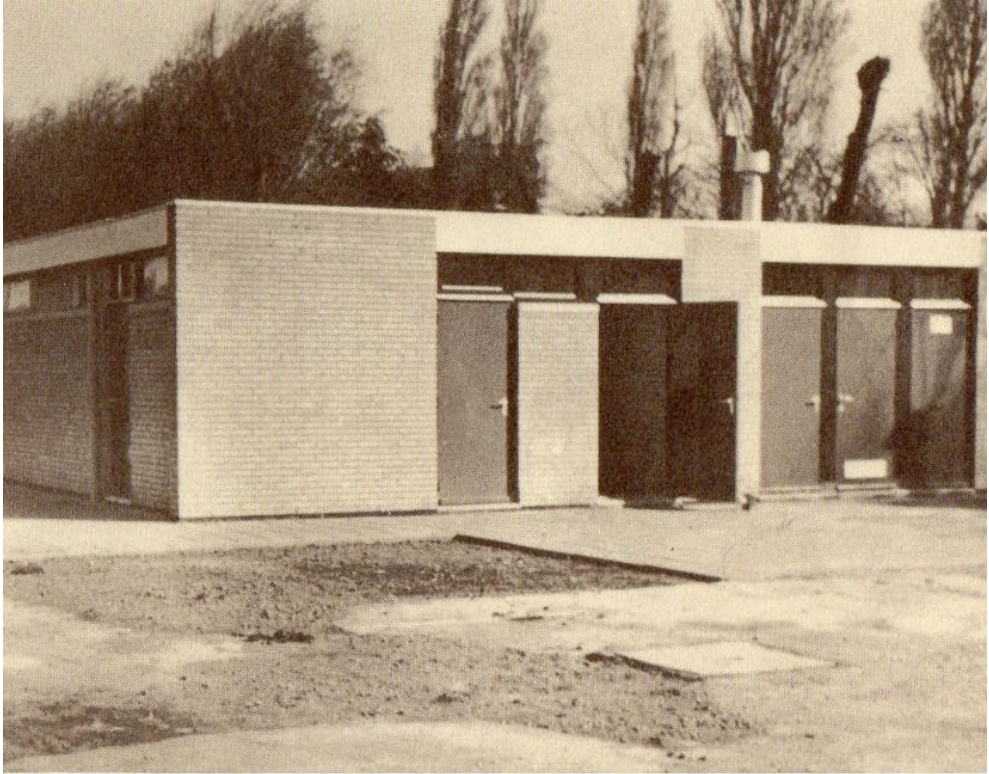
Nieuwe kleedkamers

Het jaar 1976 werd een historisch en belangrijk seizoen voor de groen-witte club. Toen HDV in 1925 in het Zuidersportpark ging spelen moest er worden omgekleed in de kleedcabines van het zwembad. Pas na enkele jaren kwamen er kleedkamers op het terrein. Bijna 50 jaar hebben ze trouwe dienst gedaan.

Oude kleedkamers, hebben van 1927 tot 1976 dienstgedaan

In 1976 werd gestart met de bouw van nieuwe kleedkamers en deze werden op 18 november 1976 officieel in gebruik genomen. Eindelijk kon H.D.V. voortaan scheidsrechters en tegenspelers waardig ontvangen.

18 november 1976: De nieuwe kleedkamers

Nieuw clubgebouw

Het bleef echter niet alleen bij de kleedgebouwen. Op 6 april 1977 werd er namelijk tijdens een Buitengewone Algemene Ledenvergadering besloten een nieuw clubgebouw te bouwen waarvan de kosten ongeveer fl.350.000,- zouden bedragen. Omdat de club toen meer dan 300 leden had kreeg het van de gemeente en de NSF een subsidie van fl.84.400,-.

In overleg met de Zuiderparkcommissie en de Gemeente werd er een aanbesteding uitgeschreven. Twee gegadigden boden zich aan. Een particuliere onderneming en de Habo. Uiteindelijk werd de bouw gegund aan de Habo. Temeer ook dat zij wat nauwere contacten had met de gemeente waardoor een en ander sneller

gerealiseerd kon worden. Daarnaast had HDV bepleit dat zij zelf werkzaamheden uit de opdracht mocht halen door gebruik te maken van eigen mensen. Daar ging de Habo mee akkoord en dat scheelde een hoop geld.

De staalconstructie van de opstallen werd vervangen en geleverd door Joop Schmitz Staalbouw en het timmerwerk werd gedaan door Timmerbedrijf en trappenmakerij Huub van Staveren. Deze bedrijven hadden zeer goede contacten met de Habo-top, vandaar. De bouw van de bar en het tegelwerk werd uitgevoerd door Eddy Forster. Er zijn toen op vele avonden en in de weekenden hard gewerkt met diverse clubleden en deze werkzaamheden werden kosteloos gedaan. Nadat dit werk gedaan was werden er nieuwe kleedkamers neergezet en waren wij een heel stuk voordeliger met ons nieuwe onderkomen en het staat er nog steeds goed bij. De samenwerking en de clubliefde maakte een heleboel goed.

In december 1977 werd er met medewerking van een groot aantal leden een verhuizing van de H.D.V.-inboedel naar de oude De Ooievaars kantine gerealiseerd alwaar de club tot aan de opening van de nieuwe kantine zou blijven. Helaas voor alle verhuizers moest de hele inboedel binnen een week weer terug verhuisd worden want de bouw van een nieuwe kantine bleek het goedkoopste uit te vallen wanneer deze op de plaats van de oude Ooievaarskantine gebouwd zou worden.

Op 24 maart 1978 werd het nieuwe clubgebouw door het leggen van een steen, door het jongste lid Erwin van Staveren en de voorzitter Bert van Alphen, op feestelijke wijze geopend. Er werd nog lang feest gevierd en wat waren we trots op onze prestatie.

Kroniek 100 jaar HDV

Kroniek van 100 jaar H.D.V.

Opgericht 1 juni 1917, Koninklijk goedgekeurd 28 mei 1932

In het seizoen 1977-1978 kon het eerste elftal van onder leiding van trainer Jan Rietveld, het helaas niet bolwerken in de Hoofdklasse HVB en degradeerde na 2 seizoenen weer terug naar de 1e Klasse van de Haagse Voetbal Bond.

De jeugdcommissie onder leiding van jeugdvoorzitter Loek del Sasso organiseerde aan het begin van het seizoen 1977-1978 voor de tweede achtereenvolgende maal een ouderavond. Deze ouderavond werd een groot succes want het contact tussen de ouders en H.D.V. groeide enorm wat de jeugd alleen maar ten goede kwam.

Het 60-jarig jubileum

In juni 1977 wordt het 60-jarig bestaan op grootse wijze gevierd en wordt ter gelegenheid hiervan het jubileumboek "Kroniek van 60 jaar H.D.V." uitgegeven

3.7 H.D.V. in de jaren 1980-1989

Bij het begin van de 80-er jaren is de situaties in Nederland nog steeds hopeloos en wordt er door de Overheid gedurende het gehele decennium een strikte bezuinigingspolitiek gevoerd. De massale werkloosheid, en met name de jeugdwerkloosheid, wordt bestreden door arbeidstijdverkorting en vervroegde uittreding, in ruil voor inlevering van loon door de werknemers. Zo herstelt het Nederlandse bedrijfsleven zijn internationale concurrentiepositie en komen banen vrij voor jonge werklozen.

Op 18 mei 1980 organiseerde H.D.V. een vijf-bonden toernooi georganiseerd met clubs uit de afdelingen Amsterdam, Utrecht, Rotterdam en Leiden. Tijdens de pauze van dit toernooi werd er voor het eerst een wedstrijd gespeeld door een damesteam van H.D.V, met Coby van Staveren in het doel, tegen de dames van WIK.

Tijdens het seizoen 1980-1981 kwam het toen zittende bestuur onder leiding van dhr. Nol Boerkamp tot de ontdekking dat er al enige jaren financieel wanbeleid was gevoerd. Met de financiële administratie was zo grof geknoeid dat de KNVB een begeleidingscommissie naast het huidige bestuur installeerde, zodat H.D.V. geen enkele financiële stap kon en mocht zetten. Bij latere berekeningen kwam men tot de conclusie dat er meer dan 100.000 gulden aan geld en goederen was verdwenen, een gigantisch bedrag voor zo'n kleine vereniging. De verantwoordelijken hiervan zijn uiteindelijk uit de vereniging gezet.

De vereniging kon zich niets meer veroorloven want de buikriem moest strak worden aangehaald. Dit heeft de club op een gegeven moment flink wat leden en dus elftallen gekost, elders was het immers leuker!

Toch kroop H.D.V. langzaam maar zeker uit het diepe dal. Mede door leningen waarvoor bestuursleden privé borg voor stonden.

Door al deze gebeurtenissen en de financiële perikelen had het bestuur nog maar weinig oog voor het sportieve en verenigingsgebeuren. Mede hierdoor werd het

niet zo'n best seizoen voor de club. H.D.V. 1 degradeerde naar de 2e Klasse HVB en ook H.D.V. 2 en 3 degradeerden.

Door bezuinigingen van de gemeente Den Haag was er vanaf 1 januari 1983 in de avonden geen toezicht meer in het Zuiderpark, de Gemeentelijke terreinmeesters werd weg bezuinigd, waardoor H.D.V. met veel inbraken werd geconfronteerd.

De prestaties van H.D.V. 1 onder leiding van trainer J. de Konink was in seizoen 1982-1983 goed, na lange tijd in de kopgroep meegedraaid te hebben werd H.D.V. niet geen kampioen.

Op een woelige Buitengewone Algemene Ledenvergadering op 6 juli 1983 werd heel moeizaam een nieuw bestuur geformeerd. De nieuwe voorzitter werd Jan de Moet, helaas werd hij kort hierna ernstig ziek en na een slopende tijd overleed hij nog voor het einde van het seizoen. Met hem ging een groot H.D.V.-man verloren.

Het seizoen werd afgemaakt met een vijfmans bestuur met als voorzitter de heer L. N. del Sasso, onder wiens leiding ook dit moeilijke jaar werd volbracht.

Op 14 juni 1984 werd op een Algemene Ledenvergadering J. Mennen gekozen tot nieuwe voorzitter van H.D.V. Ook werd er tijdens deze vergadering voor het eerst een damescommissie bestaande uit R. v. Leeuwen, C. v. Staveren en W. Visker in het leven geroepen.

Tijdens het seizoen 1984-1985 moest trainer J. van der Mark wegens ziekte zijn werkzaamheden voor H.D.V. staken en werd vervangen door Aad Mansveld.

In juni 1986 neemt George Hemelrijk als voorzitter de scepter van de heer Jaap Mennen over. In zijn eerste seizoen als voorzitter waren de resultaten van de 5 senioren elftallen zeker niet slecht.

H.D.V. 1 speelde als nieuwkomer in de 1e Klasse HVB onder leiding van trainer Theo Kleindijk. Het ging erg goed met het elftal en nadat er bekend werd dat een 2e plaats in de competitie recht zou geven op een promotiewedstrijd leken de kansen te stijgen en hoopte men bij het 70-jarige bestaan van de club weer in de

Kroniek 100 jaar HDV

Hoofdklasse HVB te kunnen spelen. Echter tijdens en na de winterstop bleken veel selectiespelers niet meer te komen trainen en zodoende werden onnodig veel punten verspeeld. H.D.V. 2 en H.D.V. 5 werden in dit seizoen wel kampioen.

Staand vlnr: G.v. Eyk Sr., K.v.d. Vooren, T. Blom, T. Kleindijk, T. Groenewegen P. Molenaar, J. Mosel, J. Hokke, F.v. Leeuwen, M. Moerland, R.v.d. Veen, F. Kessel. Zittend vlnr, B. Trijsenaar, J. Schoon, M. Hadadi, A.v. Rijn, R. Janse, R.v. Gils, V. Carrilho, G.v. Eyk Jr.

Op 16 juli 1987 kwam op 85 jarige leeftijd Joop Carol te overlijden. Joop was lid van verdienste van H.D.V. en één der grondleggers van de vereniging. Joop Carol had binnen de vereniging vele functies bekleed en op de nog oudste bewaarde ledenlijst van H.D.V. uit 1925 kwam hij al voor als bestuurslid. In 1952 trad Joop als bestuurslid af maar maakte zich daarna nog verdienstelijk als lid van de kascommissie.

In seizoen 1987-1988 gaat het onder leiding van jeugdvoorzitter Jan Wagner goed met de jeugd van H.D.V. Er werd gestart met een A, B en C elftal en wegens steeds meer aanmeldingen van jeugdspelertjes werd er in november ook nog een D-team ingeschreven. De A-jeugd trainde dit hele seizoen met de seniorenselectie mee en het C-team werd succesvol kampioen. Tijdens dit seizoen werd er bij H.D.V. ook gestart met een zaalvoetbalafdeling en zaterdag.

Tijdens het seizoen 1988-1989 werd er bij H.D.V. een nieuw opgerichte zaterdagelftal geformeerd. Met behulp van wat A-spelers wist dit elftal op 18 maart 1989 door een beslissingswedstrijd tegen Cromvliet op het neutrale Celeritas terrein te winnen te promoveren naar de 2e Klasse HVB zaterdag

3.8 H.D.V. in de jaren 1990-1999

Het wordt mogelijk om op het gemeentehuis een samenlevingscontract te sluiten. De meeste rechten en plichten voor gehuwden zijn ook van toepassing voor geregistreerd samenwonenden. Het apartheidsregime in Zuid- Afrika laat Nelson Mandela vrij. De leider van het Afrikaans Nationaal Congres heeft 27 jaar in de gevangenis gezeten. In 1990 is de hereniging van Oost- en West-Duitsland een feit. Ajax wint de Champions League, de nieuwe opzet van de Europacup 1. AC Milan wordt met 1-0 verslagen. Later wint de club ook de Wereldbeker, door het Braziliaanse Gremio te verslaan.

In het seizoen 1989-1990 wist H.D.V. zondag 1 zich ternauwernood te handhaven in de 1e Klasse HVB en de zaterdag 1 pakte nog wel een periodetitel maar wist geen vuist te maken in de nacompetitie.

In mei 1990 werd de Mr. P. Drooglever Fortuynweg ter hoogte van de parkeerplaats van het FC Den Haag restaurant afgesloten voor auto's. Het scheiden van de supporters voor en na een wedstrijd bij FC Den Haag was hiervan de oorzaak. Het terrein van H.D.V. alleen nog per auto via de Melis Stokelaan te bereiken. In het seizoen 1990-1991 werd er bij H.D.V. nog maar met 4 senioren en 3 jeugdelftallen ingeschreven. Het zaterdagteam was helaas weer ten ziele gegaan.

75-jarig bestaan

In 1992 bestond H.D.V. 75 jaar. Op dit heugelijke feit bestond het bestuur uit G. Hemelrijk (voorzitter), J.Wagner (penningmeester), H.v.d.Eijkel (secretaris) en de heren H.Hendriks, L.del Sasso, J.Resmann, W.de Groot, F.v.Leeuwen en R.Schrauwen. Het mooiste cadeau voor dit 75 jarige bestaan kwam van het eerste elftal van H.D.V. dat in dit seizoen promoveerde naar de Hoofdklasse HVB. In een zwaar bevochten na-competitie kwam H.D.V. 1 als beste uit de bus.

Wegens het 75-jarig bestaan werd op zondagmiddag 24 mei 1992 werd er een grote reunie georganiseerd. Het was een druk bezochte, zeer geslaagde en gezellige middag waar veel "oude koeien uit de sloot werden gehaald". Boeken en foto's gingen van tafel naar tafel met daarbij de nodige verhalen. Er heerste een vrolijke en gezellige sfeer maar een reünie heeft ook iets triest omdat men dan tot de ontdekking komt dat er veel oud-leden ons zijn ontvallen.

Na de promotie in seizoen 1991-1992 leek het er lange tijd op dat H.D.V. 1 deze prestatie in seizoen 1992-1993 zou herhalen. In wederom een na-competitie was de spanning tot de laatste speeldag niet te houden. De laatste wedstrijd van deze na-competitie was tegen Hvv Spoorwijk en bij rust stond H.D.V. met 0-1 voor. Echter in de tweede helft scoorde Spoorwijk de gelijkmaker waardoor Spoorwijk promoveerde.

In dit zelfde seizoen had de club had nog maar twee jeugdelftallen over maar in februari 1993 bleken er niet genoeg spelers meer te zijn en werd het jeugdelftal uit de competitie teruggetrokken. De Jeugdafdeling was ter ziele!

Het seizoen 1993-1994 werd vooral gekenmerkt door angst en onzekerheid binnen de club. In de zomer van 1994 kwamen de Wereld Ruiterspelen naar het Zuiderpark en dus moest H.D.V. tijdelijk verhuizen naar een andere locatie. Waar moest de club heen en kon men na die Wereld Ruiterspelen nog wel naar het oude vertrouwde Zuiderpark terugkeren? Allemaal vragen waarop de gemeente Den Haag lang geen antwoord op kon geven.

In 1994 kreeg H.D.V. dan uiteindelijk te horen dat de club tijdelijk kon verhuizen naar het terrein van De Flamingo's en Bizon in Rijswijk en daar gebruik kon maken van één van de velden. Omdat dit op een gegeven moment toch voor wat problemen zorgde wist het bestuur van H.D.V. het voor elkaar te krijgen dat men zijn intrek kon nemen in de oude kantine van Bizon en ook gebruik kon maken van hun oude veld. Begin september 1994 werd deze oude kantine van Bizon grondig schoongemaakt en ondanks de kleine en knusse kantine met een super klein keukentje heeft H.D.V. daar een leuke tijd meegemaakt.

In januari 1995 mocht H.D.V. eindelijk weer terug naar het eigen terrein in het Zuiderpark. De kantine die aan de Wereld Ruiterspelen was verhuurd als

Kroniek 100 jaar HDV

computercentrum was één grote ravage geworden met veel vernielingen en verdwenen meubilair. De velden waren totaal verwoest en onbespeelbaar geworden door de grote tribune die daarop heeft gestaan. Door de zware vrachtauto's die na afloop van de Ruiterspelen over de velden waren gereden waren de drainage-leidingen gebroken en werden de velden vaak al na één enkele regenbui afgekeurd.

In het seizoen 1995-1996 konden we gelukkig weer 2 jeugdelftallen op de been brengen en stonden er zaterdags weer jeugdteams in H.D.V. kleuren in de wei.

Tijdens dit seizoen werd voorzitter George Hemelrijk getroffen door een beroerte. Het ging naar omstandigheden goed met hem maar George was niet meer in staat om het voorzitterschap voort te zetten. Na 10 jaar veel te hebben meegemaakt en veel zaken te hebben moeten oplossen werd voorzitter George vervangen door Hans Hendriks.

In het seizoen 1996-1997 bloeide de jeugdafdeling bij H.D.V. onder leiding van jeugdvoorzitter Rodney Schrauwen helemaal op en werden er weer 5 jeugdteams voor de competitie ingeschreven.

Het 80-jarig jubileum

In juni 1997 wordt het 80-jarig bestaan op bescheiden wijze gevierd en wordt ter gelegenheid hiervan het jubileumboek "80 jaar H.D.V." uitgegeven

3.9 H.D.V. in de jaren 2000-2009

De moorden op Pim Fortuyn en Theo van Gogh brengen grote spanning en polarisatie in de Nederlandse samenleving. op 1 januari 2002 wordt in twaalf landen die deel uitmaken van de Europese Unie de Euro ingevoerd. Onder trainer Bert van Marwijk wint Feyenoord voor de tweede keer in zijn bestaan de UEFA Cup. Met zijn vrije trappen staat Pierre van Hooijdonk aan de basis van de Europese zegetocht.

Bij aanvang van seizoen 2003-2004 telde H.D.V. nog 150 leden, onderverdeeld in 5 seniorenelftallen en 6 jeugdteams. Hiermee zat de club nog steeds aan de goede kant van de streep om een veld te mogen bespelen. Veel clubs in deze tijd moesten fuseren of werden opgeheven maar H.D.V. kon het gelukkig nog steeds zelfstandig redden.

De zaterdag 1 van H.D.V. kampioen reserve. 4^e klasse seizoen 2003-2004.

De zaterdag 1 van H.D.V. speelde een uitstekend seizoen. Uit de 22 competitiewedstrijden werden uiteindelijk 44 punten bij elkaar gesprokkeld en hiermee werd H.D.V. kampioen reserve. 4^e klasse.

Kroniek 100 jaar HDV

Op de algemene ledenvergadering van eind september 2009 moesten de leden van H.D.V. twee nieuwe bestuursleden kiezen, omdat Jan Wagner en Hans Henriks terugtraden. Jan Wagner fungeerde als penningmeester en voor die functie stelde secretaris Raymond Kemper zich nu beschikbaar. Door het aftreden van Jan Wagner en ook Hans Hendriks moeten er dus twee bestuursleden bijkomen, waaronder een secretaris. Voorzitter Rodney Schrauwen was ook aftredend, maar stelde zich weer beschikbaar voor een nieuwe periode.

Een belangrijke periode ook voor de club, gelet op de ontwikkelingen in het Zuiderpark, waar ook drie daar nog gevestigde clubs (naast H.D.V. gaat het om RVA en WIK) mee te maken krijgen.

De vijfde klasse in het zaterdag- en zondagvoetbal van het Zuid-Hollandse KNVB-district West II werd na het seizoen 2008-2009 opgeheven. Het districtsbestuur had n.l. besloten een voorstel van een aantal clubs hierover over te nemen en op 19 mei 2009 tijdens de districtsvergadering in stemming te brengen. Tijdens deze gehouden regiovergaderingen steunde een ruime meerderheid van de aanwezige verenigingen het idee om de vijfde klasse na dit seizoen al op te heffen. Dit voorkwam dat de vijfde-klassers seizoen 2009-2010 een competitie moesten spelen waarin niets meer op het spel zal staan. Het opheffen van de vijfde klasse gebeurt vooruitlopend op de uitbreiding van alle poules in het seizoen 2010-2011 van 12 naar 14 ploegen. Seizoen 2009-2010 zal het aantal poules in de vierde klasse (voor het laatst met 12 clubs) door de opheffing van de vijfde klasse flink toenemen. Door deze maatregel van de K.N.V.B. speelde zowel de "zaterdag 1" als de "zondag 1" dit seizoen dus automatisch in de 4e Klasse.

Het bestuur van H.D.V. besloot al op 21 september 2009 het eerste team van de zondag-afdeling, dat uitkwam in de 4e Klasse D, direct uit de competitie te halen. Doordat er vlak voor het afsluiten van de overschrijvingsperiode ineens 15 selectiespelers naar een andere club vertrokken, was het voor H.D.V. niet meer mogelijk om op zo'n korte termijn voor aanvulling te zorgen waardoor het 1e zondagelftal werd opgeheven.

3.10 H.D.V. in de jaren 2010-2017

Het Nederlands Elftal wordt in 2010 in Zuid-Afrika voor de derde keer in de geschiedenis tweede op het wereldkampioenschap voetbal. In 2014 worden ze in Brazilië derde, maar een jaar later kwalificeren ze zich niet voor de Europese Kampioenschappen van 2016.

Het bestuur moest bij aanvang van seizoen 2011-2012 een teleurstellend besluit nemen. Van het zondag-team bleven niet voldoende spelers over om op een verantwoorde wijze een elftal op de been te houden en was het bestuur genoodzaakt alleen nog met een standaardteam aan de zaterdagcompetitie deel te nemen. Dit elftal begon met 7 opeenvolgende nederlagen dramatisch aan de competitie en stond de formatie van trainer Robert van Oosten na zeven wedstrijden, met 0 punten en een doelsaldo van 10 voor en 39 tegen, stijf onderaan in de 4e Klasse C.

In mei 2014 neemt het bestuur van H.D.V. het besluit om in het seizoen 2014 – 2015 weer met een standaardteam (de club speelt ook op zaterdag met het eerste team in de vierde klasse) op zondag te starten. Door een toeloop van spelers heeft de club voldoende kwaliteit en kwantiteit waardoor deze stap is gerechtvaardigd. Tevens is Ricardo Darsan als trainer van de zondagselectie aangetrokken.

H.D.V. heeft meteen succes en in november wordt met een forse 7-2 zege op Taurus de eerste periodetitel voor de neus van DHL weggekaapt. Daar blijft het niet bij want in mei 2015 promoveert H.D.V. na een 0-0 tegen Taurus voor het eerst in haar bestaan naar de 3e klasse KNVB.

In het seizoen 2015 – 2016 trekt H.D.V. de ras-Hagenees Michel van der Lee aan als trainer, daarnaast heeft de clubs als assistent trainer Achmed Guclu binnengehaald die ook het tweede elftal gaat trainen en begeleiden. Het is een dramatisch seizoen, door onmin in de selectie moet de trainer vertrekken maar ondanks dat degradeert het eerste team na één seizoen gespeeld te hebben in de 3e klasse toch naar de 4e klasse. Ook met het zaterdagelftal gaat het niet goed,

Kroniek 100 jaar HDV

wegens onvoldoende spelers zal het eerste elftal niet meer deelnemen aan de zaterdag standaard competitie..

Toch zijn is er in dit seizoen een succes. In december 2015 neemt H.D.V. deel aan de eerste Haaglanden Voetbal Poker Championship en wint dit toernooi met overmacht. Barry Koorenromp van H.D.V. werd de winnaar. Hij ontving Een sponsorcheque van 250 € nog eens € 750,00 aan sponsoring voor zijn club H.D.V..

Nieuwe H.D.V. complex

Op zondag 1 november 2015 werd het H.D.V.-complex, als onderdeel van het nieuwe Sportcomplex Zuiderpark, officieel geopend.

Wethouder Rabin Baldewsingh van Sport was op zondag 1 november 2015 naar het clubgebouw van H.D.V. gekomen om het nieuwe kunstgrasveld officieel in gebruik te nemen.

*Openingstoespraak van Wethouder Rabin Baldewsingh,
rechts voorzitter Rodney Schrauwen*

Kroniek 100 jaar HDV

De werkzaamheden werden uitgevoerd door C.S.C. Ceelen Sport Constructies B.V. uit Zeewolde. H.D.V. deelt het complex naast de toekomstige Sportcampus Zuiderpark aan de Mr. P. Drooglever Fortuynweg met voetbalvereniging WIK.

Op die prachtige herfstdag krijgt ook een deel van het terrein een nieuwe straatnaam: het Jan Wagner Plein. Vernoemd naar de eeuwige en onvervangbare vrijwilliger van H.D.V.

Jan Wagner Plein, geopend op 1 november 2015

4 Stand van zaken H.D.V. op 1 juni 2017

Zowel op technologisch als op maatschappelijk gebied is er in de 100 jaar van het bestaan van H.D.V. veel veranderd. De radio en televisie werden geïntroduceerd, mensen gingen naar de maan, de computer, de vaste en mobiele telefoon, de 40-urige werkweek, enz., enz. Ook veranderde de bevolkingssamenstelling enorm door dekolonisatie, instroom van gastarbeiders, immigratie en open grenzen binnen Europa. Het saai Den Haag van 1917 veranderde daardoor in een metropool met nu 520.000 inwoners terwijl het stadsgewest Haaglanden meer dan 1.000.000 inwoners heeft.

Uiteraard hadden al die veranderingen ook invloed op H.D.V.

Door de geboortegolf na de tweede wereldoorlog was er in de jaren 60 een grote instroom van jonge voetballers, gevolgd door de vergrijzing, het dalende geboortecijfer – en de daaruit voortvloeiende gezinsverdunding – met verkleining van het potentieel aan voetballers tot gevolg. De tijd dat er vier broers in één H.D.V.-elftal speelden (André, Aad, Ruud en Henk van den Akker) is definitief voorbij. De tijd dat jongens bijna automatisch voor de voetbalsport kozen, bestaat niet meer. Vooral hockey en tennis profiteerden hiervan. Het kiezen voor een andere tijdsbesteding – inclusief de “huisarbeid” van appen, gamen en dergelijke – beperkt evenzo het voetbalpotentieel.

Veel verenigingen in de Haagse regio hebben het in de afgelopen jaren daardoor niet gered. Of er moest gefuseerd worden of de club werd opgeheven. Het is dan ook niet verwonderlijk dat een groot aantal voetbalclubs in de afgelopen tijd het loodje legde. We noemen slechts: Triumph, VDS, De Ooievaars, Spoorwijk, Oranje Blauw, Paraat, Maasstraat, Spoorwijk, Groen Wit '58, TEDO, De Adelaars, VVP, RAVA, BTC, VIOS, CWP, Texas, De Zwarte Schapen en GDS. Maar de lijst is nog veel langer. Enerzijds is dat een treurig stemmende opsomming. Anderzijds geldt dat die oud-leden vaak bij een andere club gaan spelen. Waardoor de kans op overleving van die vereniging groter wordt.

H.D.V. heeft zich tot dit moment staande weten te houden als zelfstandige vereniging. Ook zij kreeg te maken met een mentaliteitsverandering. Natuurlijk

Kroniek 100 jaar HDV

zijn het andere tijden en heeft men te maken met verschillende culturen binnen de samenleving. H.D.V. is daar duidelijk in. Via een open en transparant huishoudelijk reglement zijn er regels gesteld waaraan een elk zich moet houden. Iedereen kan lid worden van H.D.V., ongeacht zijn of haar voetbalcapaciteiten, geloof, huidskleur of seksuele geaardheid.

De club staat voor een sociaal beleid en hecht veel waarde aan fatsoensnormen binnen de vereniging. Wel maakt H.D.V. zich zorgen over de betrokkenheid van de leden binnen het clubgebeuren. Het komt toch vaak neer op dezelfde vrijwilligers, die de club draaiende moeten houden. Het is nog meer dan voorheen zaak leden of ouders van jeugdeden te betrekken bij het wel en wee van de vereniging. Het is tenslotte van groot belang dat de voetbalvereniging nog blijft bestaan. Maar dat moeten we toch met z'n allen doen, H.D.V.-leden?

Bestuur H.D.V. seizoen 2016-2017

Vlnr: R. Kemper (Penningmeester/secretaris), K. van Spronsen (Wedstrijd secretaris), R. Schrauwen (Voorzitter)

Onder leiding van de huidige voorzitter, Rodney Schrauwen, groeit de vereniging weer. Onder meer met vijf nieuwe jeugdelftallen. Een goede zaak, want van de jeugd moet een club het toch hebben. Het huidige bestuur verdient een grote pluim, daar zij onder moeilijke omstandigheden de boel draaiende heeft gehouden.

Momenteel (januari 2017) heeft H.D.V. 7 seniorenelftallen en 5 jeugdteams, waaronder één meisjeselftal.

Helaas is het kader beperkt maar toch net voldoende om de vereniging draaiende te houden.

5 Programma viering 100 jaar H.D.V.

14 mei: Met jeugdleden naar wedstrijd ADO Den Haag

Op zondag 14 mei met alle jeugdleden (jongens en meisjes) naar de wedstrijd ADO Den Haag – Excelsior. Vervoer van het Zuiderpark naar Station Ypenburg en terug met een klassieke tram van het Haags Openbaar Vervoer Museum. Speciaal voor dit uitje krijgen alle jeugdleden een shirt met opdruk “100 jaar H.D.V.” zodat ze goed herkenbaar zijn in het stadion en voor begeleiding.

21 mei: Erewedstrijd H.D.V. – Oud ADO Den Haag

Op zondag 21 mei wordt een ere-wedstrijd gespeeld tussen het 1e elftal van H.D.V. tegen oud ADO-Den Haag. Wedstrijd begint om 14:30 en wordt gespeeld op het terrein van H.D.V..

28 mei: Reünie voor oud-H.D.V.-leden

Op zondag 28 mei in het clubgebouw van H.D.V. is er van 14:00 uur tot 17:00 uur een reünie waarbij alle oud-leden van H.D.V. van harte welkom zijn.

2 juni: Receptie voor genodigden

Vrijdag 2 juni een Receptie in het clubgebouw van H.D.V. waarbij belanghebbende de gelegenheid hebben het bestuur van H.D.V. te feliciteren met het 100-jarig bestaan.

3 juni: Feestavond voor alle leden

Zaterdag 3 juni, voor alle leden van de vereniging een feestelijke avond met livemuziek.

6 Naschrift

100 Jaren! Een tijdvak waarin vele voetbalgeneraties zijn gekomen en gegaan. In de voorgaande bladzijden hebben wij getracht samen met u met zevenmijlslaarzen een wandeling door de H.D.V. geschiedenis te maken. Deze kroniek beoogt niet zo zeer een volkomen juiste aaneenschakeling van wapenfeiten te zijn, dan wel een uurtje prettig gezamenlijk oude herinneringen op te halen.

Veel roemruchte feiten uit de afgelopen jaren geschiedenis zowel gemaakt op het groene veld als elders, hebben wij nog eens de revue laten passeren. Veel namen zijn genoemd, meer echter nog zijn niet onder het stof der historie vandaag gekomen.

